

[Rager.]

Erfaring, men de, der har Erfaringer fra den Tid, siger, at det ærede Medlem ikke var videre villig til at forhandle med og høre paa Oppositionen. Naturligvis maa den politiske Linie være angivet fra Regeringens Side.

Saa siger det ærede Medlem, at der er ingen Risiko ved at forkaste et Forslag. Nej, Situationen har jo netop udviklet sig saaledes, at der ingen Risiko er, og det er vist ogsaa det, der har gjort, at Arbejdsgiverne har forkastet, ellers skulde de vel nok have vogtet sig for det.

Hvad angaar Spørgsmaalet om tvungen Voldgift og Voldgiftsavgørelse, maa jeg, da Lampen er begyndt at lyse, vente med at besvare de Spørgsmaal, der er stillet, til anden Behandling, hvor Tiden i højere Grad tillader det. Jeg vil dog gerne med det samme sige, at det, der fandt Sted i Fjor, var en Karikatur af tvungen Voldgift — jeg skal nærmere begrunde det i Aften. Jeg er klar over, at naar man hæftede Voldgiftsnavnet paa det, saa var det slet ikke, fordi man selv syntes, det var Voldgift, men saa var det kun at betragte som en speciel Venlighed over for mit Parti, som jo paa Grund af den ret betydningsfulde Stilling, vi i saa mange Tilfælde indtager, er Genstand for en saa overordentlig Interesse fra de Herres Side. Jeg vil ikke sige, at denne Interesse er parret med Kærlighed, maaske snarere med det modsatte, men det kan kun smigre os.

Jens Thomsen: Den højtærede Minister sagde, at jeg havde talt pænt om de store Udbytter og Lønninger, men gik imod Forslaget. Det maa bero paa en Misforstaaelse. Jeg udtalte netop, at hvis der i Forslaget kan indføres Ændringer, der kan give Landbruget Indtjeningsmuligheder, vil vi medvirke til dets Gennemførelse, men hvis Ministeren ikke ønsker Tilslutning, medmindre vi samtidig tager Ansvaret for den Politik, som er Aarsagen til disse Lønkrav, kan Ministeren selvsagt ikke paaregne Støtte fra vor Side.

Ministeren udtalte Sympati for en Forbedring af Daglejernes Kaar, men hvis der skal være nogen virkelig Møning i disse gode Ønsker, er det nødvendigt, at Landbruget faar Indtjeningsmuligheder. Hvis ikke det sker, ja, saa er Ministerens gode Ønsker for Daglejerne i Virkeligheden intet værd. Der er jo et gammelt Ord, der siger, at hvor intet er, er selv Kejserens Ret forloren.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller

mente, at jeg skulde have undladt at omtale en afdød Industrimand. Jeg maa protestere imod de Udtalelser, det ærede Medlem her fremsatte. Hovedspørgsmaalet for mig i denne Forbindelse var mere Selskabets Beskyttelse end Mandens Virksomhed, ud over den Dygtighed, hvormed han kunde fremføre Kravene om en stor Beskyttelse. Jeg synes derfor, at det er fuldstændig ubegrundet, naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paataler dette.

Gregersen: Jeg finder vedblivende, at det interessanteste i den politiske Diskussion her i Dag om Voldgiftsdomstolen er det ærede Medlem Hr. Ragers Udtalelser. Det ærede Medlem Hr. Rager er jo stadig Tilhænger af tvungen Voldgift. Han havde ikke behøvet at citere Forhandlingerne fra det andet høje Ting; han kunde saamænd have holdt sig til det, han selv sagde i Fjor, idet han da fremsatte den overraskende Udtalelse, at det vilde være at kompromittere den tvungne Voldgift at fremsætte Forslag derom i den paagældende Situation. (*Rager:* Hør!). Ja, nu raaber det ærede Medlem Hør igen. Jeg indrømmer, at Det radikale Parti indtager en vanskelig Stilling, og jeg saarer vist ikke det ærede Medlem Hr. Rager, naar jeg siger, at jeg ikke er sikker paa, at det japanske Ordsprog har Ret, som siger, at det er godt at være Hund i en stor Herres Hus. Jeg tror, at det ærede Medlems Stilling til Spørgsmaalet vilde have været en anden, om det ærede Medlem havde staaet frit. Det er jo kedeligt, at det ærede Medlem Gang paa Gang, naar vi fremsætter Forslag, der er i Overensstemmelse med de Radikales Program, skal staa op og sige, at vi kompromitterer hans Programpunkter. Jeg tror, det vilde være klogere, og det vilde ogsaa være sundere for dansk Politik, om Linierne blev trukket noget renere op. Men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Rager, om han finder, det er bedre, at Mæglingsforslaget vedtages i den Skikkelse, det har, om han finder den Praksis, der indledes i Fjor, og som nu gentages i Aar, at forkastede Mæglingsforslag vedtages af Rigsdagen, bedre.

Aksel Larsen: Jeg forstaaer ikke rigtig, hvorfor Ministeren blev saa ophidset over mine uskyldige Bemærkninger om, at man er vel ikke længere fra Smedeforbundet, end at man kan tale med det. Det drejer sig for de Forhold, jeg omtalte, ikke om nogen principiel Ændring af Mæglingsforslaget, men det drejer sig om, at Smedeforbundets ledende Folk, som dog vel maa